

ste gang går mere direkte ind på idrættens områder, så må idrættens selvstændige placering i samfundet ikke antastes.

Kommissioner har en tilbøjelighed til at arbejde i adskillige år. Det må ikke blive tilfældet med denne. Det bør pålægges den, at man senest i løbet af folketingssamlingen 1970-71 må fremkomme med en betænkning.

Det vil sikkert hos nogle være en nærliggende tanke at lade idrættens forhold behandle i en betydelig bredere fritidskommission. Jeg vil gerne advare herimod. Tidligere erfaringer har vist, at idrættens synspunkter får svært ved at trænge igennem, hvortil kommer, at samfundet nu skylder idrætten, at man alvorligt og alene beskæftiger sig med dens problemer.“

Forslaget fik ved 1. behandling tilslutning fra såvel *kulturministeren* som fra samtlige partiers ordførere. Det henvistes til behandling i et udvalg, som i en enstemmig betænkning giver udtryk for, at man med ministeren er enig i, at den i forslaget til folketingsbeslutning omhandlede „kommission“ i stedet benævnes „udvalg“, der vil blive af mere begrænset størrelse, og som påregnes at kunne arbejde hurtigere og friere end en egentlig kommission. Det forudsættes, at Dansk Idræts-Forbund, De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger, De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger samt Dansk Firmaidræt repræsenteres i udvalget, hvis sammensætning i øvrigt efter det af ministeren oplyste bl. a. vil komme til at bestå af repræsentanter for indenrigsministeriet, undervisningsministeriet og ministeriet for kulturelle anliggender.

Det siges videre i betænkningen, at udvalget efter drøftelserne med ministeren er enig i følgende *kommissorium* vedrørende idrætslivet:

„Det er udvalgets opgave at klarlægge de nuværende vilkår for idrætten, både den konkurrencebetonede og andre former for idræt, der har til hensigt at fremme den fysiske sundhed.

På grundlag heraf skal udvalget fremlægge sine betragtninger over, hvorledes idrættens stilling kan og bør styrkes, herunder også i hvilket omfang der kan tilbydes de ældre befolkningsklasser mulighed for at bevare den fysiske form. Det må i denne sammenhæng være en opgave i overvejelserne at inddrage spørgsmålet om idrætspladser af enhver art samt de til leder- og instruktøruddannelsen knyttede problemer.

Idrætten må anskues som en del af landets kulturelle mønster. Udvalget bør derfor have opmærksomheden henvendt på muligheden for til idrætshaller at knytte lokaler m. v., der kan bidrage til at vække interesse for deltagelse i andre former for udfoldelse inden for litteratur, teater, musik, film, maling, formgivning m. v., ligesom alle spørgsmål af interesse for koordineringen af idrætslivet og det alment kulturelle og folkeoplysende arbejde bør tages op til vurdering. I